

اِثْنَا عَشْر رِسَالَة

[37] پر کند وروایت ناقصیت محمولست بر استحباب چهل اکر متوضی تخلیل دندان کند

وخونی بیرون آید که مستکره طبع باشد اعاده وضو (سنت است وبعضی بعد از حجامت نیز اعاده وضو را) سنت میدانند چهل و یکم اکر کسی استنجا بآب ناکرده وضو کند اعاده وضو بعد از استنجا بآب او را سنت است هر چند قبل از آن وضو استجمار کرده باشد اعاده واجب نیست علی الاصح وصدوق أبو جعفر بابویه را رحمه الله تعالی مذهب آنست که استنجا بآب شرط صحت وضوست ووضو قبل از استنجا واجب الاعاده است و متمسک بروایتی که اصح عملی آنهاست بر استحباب چهل ودویم اکر متوضی چشمه احلیل خود را فتح کند وضو را اعاده کردن سنت است علی الاصح و ابو جعفر بن بابویه در فقیه حکم کرده است که وضو بسبب آن منقص میشود واعاده وضو ونمازی که بآن وضو گذارده باشد واجبست چهل وسیم آنکه از دبر یا از احلیل خونی سیلان کند اعاده وضو سنت است خواه معلوم باشد که خالیست از ملاطحت مخالطت غایط یا بول وخواه معلوم نباشد وپیش ابن جنید اکر خلو مشکوک فیه باشد اعاده واجبست چهل وچهارم
